519

ВОЛЯ НАРОДАМ ! ВОЛЯ ЛЮДИНІ !

ЗА САМОСТІЙНУ СОБОРНУ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ!

НА СТОРОЗІ

ОРГАН ТЕРЕНОВОГО ПРОВОДУ О У Н.

Рік І. 15 лютого 1946. Ч. 1.

Н А С Т О Р О Ж І

/ п. яр./ - Йдучи назустріч побажанням та духовим потребам українського громадянства на еміграції й відчуваючи брак часопису, який систематично подавав би правдиве відзеркалення світових та українських подій - випускаємо 1-ше число нашого політичного тижневика "НА СТОРОЗІ".- На його сторінках читач дістане правдиву інформацію про політичні дії в світі, огляд з політичного життя української спільноти на еміграції, вісті з рідних земель, тощо.

Ставши на платформі безкомпромісової боротьби за Українську Самостійну Соборну Державу /УССД/ - "НА СТОРОЗІ" ставить своїм першим завданням прищіплення цих ідеалів українській суспільності на еміграції, та свідомости того, що тільки тяжкою української національної революції можливим є перебедення в життя ідеї Української Державности.

Приймаючи до уваги, що тоталітарний москво-большевизм є смертельною загрозою і для других поневолених ним народів, ми, протиставляючи брехливій комуністичній пропаганді мобілізуючий клич: Воля народам і людині!- проводимо ідею об'єднання всіх антибольшевицьких сил та поневолених народів /АБН/ з переконанням, що тільки через координацію дії боротьби прийде остаточне повалення режиму комуно-сталінської олігархії й розвал сов'єтобольшевицької тюрми народів. Тому справі цій "НА СТОРОЗІ" присвячуватиме окрему сторінку - трибуна народів.

Стоїмо на сторожі доброго ім'я і чести українського народу, його збройної сили в боротьбі за незалежність /УПА/, його революційно-політичного авангарду /ОУН/ та їх політичного проводу й репрезентації назовні /УГВР/.

Поборюватимемо кожне намагання опоганити чесне ім'я українського народу і його революційно-політичних сил, та демаскуватимемо кожну спробу ворожої руки внести розклад і анархію в українське організоване життя.

Стоятимемо на сторожі збереження політично-морального обличчя української еміграції, якої священним обовязком є тримати нерозривну єдність з рідним краєм, нести моральну й матеріяльну допомогу в його затяжній героїчній боротьбі за незалежність; гідно відстоювати інтереси українського народу перед нішним світом та з честю сповнити свое призначення /завдання політичної еміграції.

= = = = = =

М. О.

ОБ'ЄДНАННЯ АКТИВНИХ ПРОТИБОЛЬШЕВИЦЬКИХ СИЛ.

/на/маргінесі акції Антибольшевицького Блоку Народів/.

Погляд, що одинокою найгрізнішою небезпекою для мира й европейської цивілізації є під сучасну пору большевизм, здобуває собі щораз то більше право горожанства на Заході. На це вказують не тільки голоси західної, особливо англо-саської преси, але теж заяви тої міри політиків, що Бевін. Відповідаючи на обвинувачення Вишинського, що прийнявши позу Катона ломив копії на сесії Ради Безпеки в оборо ні уярмленого англійською окупацією грецького народу, Бевін заявив: "Найбільшою небезпекою для світового мира є безнастанна пропаганда Москви, стале використовування комуністичних партій всіх народів для наступу проти британського народу так, наче б не існувала жодна приязнь між Росією і Великобританією. Я повторюю: Це є найбільша небезпека для світового миру".

До минувшини належить романтика военних літ, коли то західна суспільність ідеалізувала свойого "великого східного союзника" та підносила на піедистал оборонців найвищих ідеалів людства. Навіть найбільші оптимісти, найщиріші прихильники порозуміння та співпраці з Сов'єтським Союзом починають собі здавати ясно справу з того, що іхня простягнена до згоди рука зависла в повітрі. "Великий союзник", використовуючи дуже вигідну ролю побідника, старається витягнути з побіди максімум користи та водночас завертає на старий політичний шлях. Цей шлях добре всім відомий, а на його кінці, мов фатаморгана для одного з колишніх союзників, а понурий привид для двох других виринає московсько-большевицька світова імперія.

Заник сов'єтофільських симпатій та утверджування переконань, що політичні дороги союзників щораз то більше розходяться, /а подекуди на перехрестях грозить навіть небезпека менших, або більших зударів/ можна назвати першим кроком в об'єктивній оцінці тої ролі, яку сповняє сьогодні Сов'єтський Союз. Але від цього першого кроку, себто від ствердження, хто є "небезпекою для світового мира" до усвідомлення, як тій небезпеці протиставитися, ще далека дорога. Від пасивної думки й правильних політичних висновків ще далеко до консеквентного застосування тих висновків у практично-політичній тактиці.

Ці консеквенції, що в прямій лінії доводять неминучости активного зудару двох непримиримих світів є для Заходу такі грізні та неприємливі, що покищо він не хоче про них нічого чути. І длятого ще багато переживе він гірких досвідів та розчарувань заки стане на тих позиціях, на яких сьогодні вже стоять ті народи, які віч на віч з большевицькою небезпекою, під безпосередньою загрозою тої небезпеки поставили точку над "і" ясно та одверто сказали собі: тільки активна та безкомпромісова боротьба з большевизмом і в дальшому його розгром є одиноким і правильним шляхом для усунення небезпеки, яка грозить світовому мирові.

Тверда большевицька дійсність, в якій у висліді военних дій та повоєнного укладу в світі опинилося багато народів, виявила ім ясно ті істини, що для них були теж незрозумілі в той час, коли вони теж були тільки ближчими чи дальшими сусідами Сов'єтського Союзу. Як сьогодні Захід, так в той час і вони /належали тоді рівнож не тільки духово до Заходу/ не доцінювали большевицької небезпеки та байдуже й без надто великого зрозуміння ставилися до боротьби, яку з большевизмом вели народи: український, білоруський, грузинський і другі, в рямцях тодішнього Сов'єтського Союзу. Щойно тепер, зазнавши самі всіх благ большевицького режиму, вони зрозуміли, що між большевизмом та всіми, кому дорога свобода та ідеї і здобутки европейської

культури не може бути жодних компромісів, що спір між ними може вирішити тільки безкомпромісова боротьба.

Маючи до вибору: або пасивно підкоритися всім вівісекційним експериментам большевизму, і в недалекій будуччині затратити своє індивідуальне національне обличчя, перемінитися в сіру масу сов'єтських людей, або активну революційну боротьбу, що в перспективі дає можливості знищити ворога й відзискати втрачену свободу,- вони вибрали боротьбу і в той спосіб включилися в один спільний протибольшевицький фронт.

Це є генеза об'єднання всіх активних протибольшевицьких сил, що сьогодні носить назву Антибольшевицький Блок Народів. Антибольшевицький Блок Народів /АБН/ поставив собі за завдання скоординувати всі протибольшевицькі сили та узгіднити спільну тактику боротьби. В основі цього об'єднання лежить активізм та прийняття метод безкомпромісовоі революційно-визвольноі засади боротьби. Активізм і безкомпромісова революційна тактика - це є перша засада в програмовій платформі АБН. Друга засада - це спільність та суспільна скоординованість боротьби. Ясно, що перед тотальним нищівним большевицьким режимом, що послуговується в своіх методах такими засобами, як безоглядний терор та насилля, а при тому надзвичайно рафіновиними засобами внутрішнього розкладу серед поодиноких народів, тяжко встоятися в боротьбі окремим необ'єднаним революційним силам. Щойно координація революційних сил всіх поневолених Москвою народів, спільний удар по ворогові може в перспективі принести знищення ворога. Для успішного розбиття ворога не важне те, щоб ув одній, двох, чи трьох країнах окупованих Москвою посилювалася і змінювалася революційна боротьба з окупантом, а важне те, щоб ця боротьба захопила всі простори Сов'єтського Союзу, щоб усюди народ активізувався в боротьбі, щоб обставини склалися в той спосіб, що в певний момент можна буде підняти революцію в цілому Сов'єтському Союзі. Не буде мати успіху повстання в одній країні, бо сов'єти тоді потраплять всі свої сили перекинути туди і його здавити, за те може мати дані на успіх революція проти режиму в цілому Сов'єтському Союзі, бо тоді большевизмові не можна буде скоординувати своіх сил, він стане перед однаковою небезпекою в цілому Союзі.

До переведення такого плану очевидно не здатний один чи два народи в теперішній сов'єтській займанщині, але його має усі дані перевести Антибольшевицький Блок Народів, провівши координацію революційних сил всіх народів Сов'єтського Союзу.

Безумовно, при такій постанові справи мусять відпасти на бік всі спірні поміж зорганізованими в АБН народами проблеми . Координація боротьби вимагає внутрішної спаяности та гармонії і тісної згоди й співпраці всіх народів. Кожна проблема, що розсварювала б та доводила б до незгоди, послаблювала би спільний фронт, а тим самим послаблювала б боротьбу проти спільного ворога. До таких проблем належить у першу чергу всі спірні територіяльні проблеми, що дуже часто довгі літа були кістю незгоди та сварні між поодинокими народами. Ясно, що цих питань не можна лишити невирішеними й вони скорше чи пізніше актуалізуються. Іде тільки про те, щоб вони актуалізувалися не тепер, підчас існування спільноі небезпеки від спільного ворога і стали причиною непередбачених ускладнень, розбиття спільного фронту, а в дальших наслідках навіть виграної ворога, тільки щоб ці внутрішні питання вирішувалися вже після того, як ворог буде положений на лопатки. Длятого АНБ ставить справу так, що всі спірні проблеми між народами, які належать до АБН, повинні прийти на порядок дня щойно після усунення спільноі для всіх народів небезпеки. Не тільки спільний фронт боротьби та координація всіх сил проти спільного ворога, але тех пересунення всіх спірних проблем на той час, коли перестане існувати спільна небезпека - це третя програмова засада АБН.

Та значення АБН не полягає тільки на об'єднанні та координації дій всіх народів, яким осоружне большевицьке ярмо, себто в площині спільного негативного відношення до большевизму. АБН видвинув великі позитивні кличі волі народам і людині. Ці кличі вже сьогодні становлять спільну платформу ідеологічної спаяности для об'єднаних боротьбою проти большевизму народів. Ці кличі сьогодні успішно протиставляються комуністично-большевицькій світоглядовій реакції. Ще більше значення видвигнених кличів для будуччини. Вони повинні стати основною базою для тривалого порозуміння між народами, основною базою для вирішення всіх спорів та тривалою підвалиною іхнього мирного співжиття.

На початку ми підкреслили, що світ починає вважати большевизм найгрізнішою небезпекою. З хвилиною , коли це переконання під впливом досвідів з Сов'єтами прибере конкретні форми шукання дляхів та засобів, якими можна большевизм знищити, тоді платформа, що послужила сьогодні поневоленим большевизмом народам до об'єднання набіратиме щораз-то більшого значення. Тоді гасла, які можемо сформулювати коротко: активна ворожа постава супроти большевизму, спільна боротьба проти большевизму та засада, що кожному народові й кожній людині належиться свобода - а які сьогодні АБН прийняв за свої стануть в основу загального об'єднання народів світа в боротьбі зо спільним і думаємо останнім вже ворогом людства.

x x x x x x x x x x x x

П л а н и с в і т о в о і р е в о л ю ц і і.

В "Йоркшір Пост" появилася стаття, що старається роз'яснити американській опінії теперішню позицію Сов'єтського Союзу та його заміри на будуче:

"В часі війни - пише "Йоркшір Пост" - Сов'єтський Союз, бажаючи одержувати від капіталістичних держав якнайбільшу поміч, відложив свої плани світової революції. Сьогодні, коли СРСР побільшила свої територіяльні посілості і зміцнила свої стратегічні позиції на сході і заході, повертає до своіх попередніх планів та задумів, та зміряє перевести в життя світову революцію. В той спосіб повторюється, хоч і під іншими формами, тактика Гітлера. Замість говорити, як це робив Гітлер, про "новий лад", большевики говорять про "нову демократію", замість про "пангерманізм", говорять про "панславізм"...

Панславізм на думку Вишинського - це об'єднання всіх слов'ян довкруги Сов'єтського Союзу. Підчас недавної своєї візити в Софії заявив він докладно : "Слов'яне вже ніколи не будуть другий раз під ярмом агресорів. Слов'янські народи об'єднані довкруги СРСР зроблять все, щоб скріпити світовий мир"...

x x x x x x x x x x x x x

Організована збройна й політична сила українського народу - це єдина гарантія успіхів на зовнішньому відтинку нашої боротьби.

/ З постанов ІІІ. Н.В.З. ОУН. /

О.Ю.

ЧЕРГОВИЙ ОБМАН СВІТА.

Одною із дат, які спеціяльно вб'ються у память громадян Сов'єтського Союза буде дата 10-го лютого 1946.р. - день "виборів" до Верховної Ради СССР.

По кількамісячній"пропагандивній" підготовці ком-партії, яка в своїй основі носила характер застрашення всіх громадян, базувалась на арештах свідомого елементу, набиранню "заложників", чисельному розставлюванню загонів НКВД по всіх місцевостях, "найщасливіші" у цілому світі громадяни СССР пішли до виборчої урни й"масовою" своєю участю проголосували за "рідного батька Сталіна й дорогу комуністичну партію".

Фактом доконаним ставця черговий обман світа. Бо кожному, хто бодай трохи орієнтується у внутрішних відносинах Сов'єтського Союзу поза всякими сумнівами є , що це все великий блахман. Поминаємо сам факт, що стероризоване населення не могло не піти до виборчих урн, якщо не хотіло наразитися на нові арешти, висилку до конц-таборів, розстріли у підвалах НКВД. Поминаємо й те, що громадяни Сов'єтського Союзу не могли голосувати за інших кандидатів, чим на кандидатів наперід виготовлених енкаведівською клікою із однієї стандатної ліети блоку комуністів та безпартійних, бо "найдемократичніші" сталінські вибори згори виключають можливість кількох виборчих ліст. Але сам вислід відбутих виборів це для нас поза всякими сумнівами теж велика брехня.

Ми ані на хвилину не сумнівалися, що мимо того, що все населення до глибини своєї душі ненавидить сталінський режим, що мимо того, що по всій Україні свідомі українці за інструкціями революційного самостійницького проводу бойкотували ці вибори, вислід виборів буде високо процентовий.

Не сумнівалися ми тому, бо знали, що сталінській кліці потрібно показати перед світом, що українці покинули боротьбу за свою незалежну самостійну державу, що всі громадяни Сов'єтського Союзу "тісно згуртовані довкруги рідного уряду", апробують політику больше - вицького імперіялізму. Ми свідомі того, що большевицька партія мусіла кинути перед очі невдоволеним масам тероризованого й визискуваного населення високо-процентовий вислід виборів, щоб зродити у них зневіру у можливість якогонебудь спротиву, застрашити й морально прибити. А що большевицька політика не цофається перед жодними середниками , тому й сфабрикувала у своїх парт-кабінетах високопроцентний вислід виборів - 99,5 % .

Ми не віримо, бо не можемо вірити й ніхто в світі , крім кремлівських верховодів не повірить у ці високі проценти. Бо у інших країнах Европи, де тільки була можливість справжньої свободи у голосуванні, комуністичні партії одержували заледви кілька процентів голосів, а не 99,5 %, як у СССР.

Не повіримо, щоб населення великого конц-таборд іменуємого СССР, яке в фактичних 99 % є тепер , або було давніше в більшій чи меншій мірі репресоване большевицьким режимом, голосувало за той сам режим у 99,5 %.

Не повіримо, щоб родини 7 міліонів , заморених голодом, українців забули за 1933-ий ріе і голосували за ком-партію - організатора цього голоду.

Не повіримо, щоб батьки, сестри, брати та діти тисячів бійців УПА спонтанно голосували за енкаведивських опричників і схвалювали нещадне виницування своїх рідних.

Не повіримо, щоб большевикам удалось перевести взагалі вибори в тисячах українських сіл занятих армією українських повстанців, в яких від довгих місяців не ступала нога енкаведиста.

Не віримо у правдивість поданих цифр і твердимо, що "запаморочена від успіхів" кремлівська кліка та іі обласні чи районні ви - служники сфабрикували цих 99,5 % у своіх парт-кабінетах на потіху хіба собі самим, а на глум цілого світа та населення СССР, не здаючи собі справи з того, що такі висліди , як напр. у Київській області - 99,99 % - це фізична прямо неможливість.

Та помиляються кремлівські верховоди, коли думають, що ім вдалося обманути світ та "своіх" громадян. Стискаючи від люті п'ястуки сов'єтський селянин, робітник чи інтелігент ще раз переконується, що тільки шляхом всенародної революціі прийдеться усунути ненависний режим і тому активно буде включуватися у боротьбу проти нього.

\+ + + + + + + + + + +

\+ + + + +

О. Б.

ДОВКРУГИ УСТУПЛЕННЯ БЕРІІ.

Світова преса все ще дальше на свій лад толкує зміну на становищі комісаря внутрішних справ та головного шефа сов'єтськоі поліціі - ославленого НКВД. Якщо йде про саму зміну осіб, то напевно Круглов, який зайняв це місце по Берії не буде кращий, а зокрема не буде від цієі зміни ніяк легше українцям. Всетаки відсунення від цього відповідального становища Беріі / з походження грузин/ , який від 18-го року життя належав до большевицькоі партіі та був особливим довіреним Сталіна, а після війни одержав за свої заслуги титул сов'єтського маршала, вказує на деякі тертя у большевицькій верхівці. Тому то й писали деякі англійські часописи, у зв'язку зі спізненим приіздом Вишинського на з'їзд ООН до Лондону, що це опізнення вяжеться з труднощами внутрі сов'єтського уряду.

Цікаве пояснення до уступлення Берії подає один польський часопис, що виходить у Лондоні за англійським добре поінформованим кореспондентом. А саме: в СССР йде поважна боротьба між партією та військом. Військові круги, що іх у цій боротьбі репрезентує в першу чергу маршал Тимошенко / тому мабуть і совітська преса та радіо, які є в руках партіі, нічого не згадують в останньому часі за Тимошенка - прим. Редакції/ осягнули в першій фазі цієі боротьби побіду й наслідком цього мусів уступити зі свойого становища Берія, що був яскравим виразником большевицько-партійноі політики. Може це й правда, але більш правдоподібним є це, що Берія "пішов в одставку" прямо тому, що помимо стосування кривавого терору, не вспів зліквідувати самостійницьких змагань ані в Україні, ані в краях совітськоі сфери впливу: в Польщі, Румуніі, Угорщині, ЧСР та Югославії, де повстанські загони не меншають, але радше більшають.-

Як би не було, а з Берією сходить з арени один з катів України, що мілінонами нищив українців за саме іхнє бажання жити по людськи - вільною людиною -.

\+++

\++

Ол. Надставний.

"Т В Е Р Д І Г О Р І Х И ..."

П р о к у р о р В и ш и н с ь к и й .

На відкритті теперішніх нарад Організації Об'єднаних Націй /ООН/ міністер закордонних справ Англії, Бевін сказав, що ООН -це наче немовля, якому дали гризти тверді горіхи. А ці найтвердші горіхи такі: 1/ Скарга Персії на Сов'єтську Росію, 2/ скарга Сов'єтської Росії проти Англії, що вона досі не забрала своїх військ з Греції, 3/ скарга Сов'єтської України на встрявання англійських військ у внутрішні справи Індонезії. Отже-досить тверді горішки...

Присутність сов'єтських військ у Північній Персії дала, як відомо, можливість совєтській політиці заінсценізувати там "стихійне" повстання місцевого населення проти перського центрального уряду, бо ні цей уряд, ні його військо не мають доступу до цих околиць . / Їх не допускають там Сов'єти/. Але коли розглядаємо цю перську проблему, то не сміємо забувати, що це властиво не перське питання, а справа п е р с ь к и х н а ф т о в и х т е р е н і в поміж совзниками. Але про це одверто нерадо говориться...

Перська делегація жадала в Лондоні на нарадах ООН, щоб Сов'єтська Росія не вмішувалась у внутрішні справи Персії, щоб перські війська назад одержали можливість свобідно діяти у своєму власному краю, щоб перським військам дозволено вмашерувати у перську північну провінцію Азербейджан та, щоб сов'єтські війська й сов'єтські урядовці до березня ц.р. покинули Персію.

Сов'єтський представник, заступник комісаря закорд. справ Вишинський/ перший прокурор, відомий обвинувачіхіз багатьох політичних процесів проти "врагов сов'єтської родіни"/ виявився мабуть багато гладший і гнучкіший від Молотова. Гнучкіший може й тому, що він правник і знає всі правничі закарлючки. Тому й Сталін післав до Лондону цим разом не ортодоксійного большевика Молотова, а саме Вишинського.

Він то в живі очі заперечив твердження перського делегата, що Сов'єтська Росія не хотіла й не хоче говорити безпосередньо з Персією у справі повстання у Північній Персії і відкликання сов'єтських військ з цього терену. Навпаки, Сов'єтська Росія, казав Вишинський, все була готова й тепер дуже хоче говорити з перським урядом на цю тему. Виходило б отже, що перські делегати просто оклевечують сов'єтський уряд перед світовим парламентом / ООН/...

Рада Безпеки ООН рішила в тій справі по-соломоновому. Щераз передати цей спір Сов. Росії й Персії на б е з п о с е р е д н і переговори між ними обома, але під умовою, що Рада к о ж н о ч а с н о може зажадати звіту зі стану цих переговорів. Таке рішення - по суті є поразкою Сов'єтського Союзу, бо воно означає к о н т р о л ю над тим, що роблять Сов'єти з малою Персією, чи радше контролю над тим, які іхні заходи в справі того, щоб загарбати всю перську нафту.

В міжчасі сов'єтський уряд повідомив Раду Безпеки, що віддав контролю над північно-перськими залізницями перському урядові.- Чи органи НКВД дадуть перському урядові дійсну можливість контролі над цими залізницями, про те політична хроніка покищо мовчить...

Д и п л о м а т : к у л а к о м о б с т і л ...

Другий горіх лондонського немовляти - ООН був ще твердший. Ним була справа приявности британських військ у Греції. Вишинський домагався н е г а й н о г о відкликання британських військ з Греції, бо мовляв, приявність цих військ у Греції є підпорою для грецьких "реакціонерів", які, як напр. монархісти, тероризують "демократичні" грецькі елементи. Перебування англійських військ у Греції, казав

далі Вишинський, не є оправдана необхідністю оборони ліній зв'язку /шляхів/, а зате є небезпекою для світового миру.

На те представник Греції прочитав заяву комітету бувших і теперішних міністрів Греції, членів різних політичних партій, в якій сказано, що приявність британських військ у Греції необхідна для вдержання миру й ладу, а теперішній грецький уряд заявив устами свого делегата в Лондоні, що цей уряд сам запросив британські війська до Греції і тепер просить, щоб вони далі там залишились.

Після того склад заяву мін. Бевін. Її зміст такий: "Думаю", говорив Бевін із характеристичним для нього сарказмом, "що мова представника Сов. Росії переконала нас не в тому, що необхідно відкликати британські війська з Греції, але навпаки, що треба там ще більше цих військ післати."

Потому опрокидував Бевін аргументи Вишинського. Це неправда, казав далі Бевін, що Сов'єти все інтересувалися справою Греції. Вони висували її тільки тоді, коли обговорювано справу Румунії, Болгарії і Польщі. Це є сов'єтський протиудар. Нісенітницею є твердити, що британські війська в Греції загрожують світовому мирові. Як Греція з малою армією і навіть з допомогою невеличких британських гарнізонів, могла б загрожувати напр. Болгарії, що має 100 тис.армію, не рахуючи 800 - тисячної сов'єтської арміі, розміщеної там, або Югославії, яка має 300 - тисячну армію?...

Дійсною небезпекою для миру, продовжував Бевін, вдаряючи п'ястуком об стіл - є безупинна пропаганда з Москви й комуністичних партій у всіх країх проти англійського народу й уряду так, неначе б не було договору приязни між Великою Британією і Сов'єтами. Небезпекою для миру світа є цькування одних проти других і сіяння взаємних підозрінь.

Свою промову закінчив британський міністр домаганням, щоб Рада Безпеки відповіла на питання - чи приявність британських військ у Греції загрожує світовому мирові, чи ні.

Гнилий компроміс.

Довго вовтузилась Рада Безпеки з цією дразливою справою. Вишинський висував усякі правні крючки, але Рада одноздідно в голосуванні рішила, що приявність британських військ у Греції не є небезпекою для миру. Бачучи свою програну, Вишинський взяв назад свій внесок про негайне відкликання британських військ з Греції. Тому настала "дипломатична радість" серед присутніх, а Вишинський і Бевін та Стетініюс подали собі руки, заявляючи, що все ж таки при добрій волі можна, не зважаючи на деякі розходження, знайти добру розв'язку та що в майбутньому вони ще попрацюють для закріплення тривкого миру...

Можна сподіватись, що Сов'єти передбачували, що вони не перепруть свого становища в цій справі. Але не про це їм йшло. Це був тільки зручний меневр, щоб випередити евентуальний закид, що Сов'єти тримають мільонові армії в Польщі, в Румунії, і Болгарії та що не дають цим краям можливости вибрати свої парляментарні представництва й уряди на дійсно демократичних основах та стати їм дійсно незалежними державами. Мовляв : Коли може бути англійська армія в Греції, хоч британці ... не мають потреби обороняти там шляхів сполуки, то чому не може бути сов'єтська армія для зберігання сов'єтських шляхів сполуки до їхніх західних "сфер безпеки"...

Із прикладу останнього перебігу нарад у Лондоні видно, що перед "об'єднаними" народами чимраз частіше виринають "тверді горіхи" давно неполагоджених противоріч, які навіть за зеленими столиками доводять до гострих конфліктів, і яких таки не вдається "розкусити".

Бо розв'язування цих справ "гнилими компромісами" - це лиш відкладання нерозв'язаних конфліктів на кілька тижнів чи місяців дальше. Бо сьогоднішні організатори мира не узгляднюють, або не хочуть узгляднювати, що в основу тривалого мира мусить увійти знищення кожної, а не лиш одної тиранії, та п о в н а с в о б о д а д л я в с і х, а н е л и ш д е к і л ь к а н а р о д і в с в і т а. Недобачувати цього значить - наразити "немовля" на те, що при найближчій нагоді поломить свої слабі зуби на подібному горішку.

З Н Ю Р Н Б Е Р З Ь К О Г О П Р О Ц Е С У.

Нюрнберзький процес проти німецьких воєнних злочинців має на меті не тільки доказати вину підсудних, але також бути засобом для перевиховання німців, має доказати погубність національ-соціялістичної ідеології та жахливу злочинність гітлерівського режиму. Одначе світова й німецька преса стверджує, що цей процес не викликав такого сильного враження на німців, як цього дехто сподівався; серед значної їх частини має він і протилежні наміреним наслідки. Чому воно так? Глибше пояснення цього дало б цікаву, психологічно-соціологічну студію та багатий матеріял для основнішого висвітлення психології й національного характеру німецького народу та після-воєнного отуплення людського сумління.

Але поминаючи це, можна з певністю стверднти, що приявність на процесі представників сов'єтської Росії в ролі суддів і обвинувачів рішуче не причиняється до піднесення поваги цієї імпрези в очах свідомої опінії та до безсторонности й заінтересованости в с і х її аранжерів.

Наприклад, якщо мала б бути застосована дійсна справедливість у того роду процесах, то на лаві обвинувачених мали б засісти також ті, хто видавав і виконував накази розстрілів і тортурування міліонів людей у підсов'єтській Україні та в інших краях, що опинились під большевицькою владою від 1917-го р. аж до найновіших часів, ці хто наказав і перевів у життя штучний голод в Україні, від якого вимерло найменше 8 міліонів українців, ті, хто наказав висилку міліонів невинних людей у конц-табори Соловок, Колими, Казахстану, у Сибір... Словом, деякі судді й прокурори і ті, що їх післали до Нюрнберґу - могли б засісти на лаві обвинувачених. Але на такий процес прийдеться ще трохи почекати...

Покищо можна тільки стверднти, що нацистівські гештапівці виявились непоганими учнями большевицьких енкаведистів. Бо ж, як напр. стверджує свідок, французька комуністка Н.К. Вайян - Куттюріє, транспорт нових жертв до табору в Авшвіц зустрічала святочно одягнута капеля дівчат мельодією з опери "Весела вдовичка" і з "Оповідань Гофмана". Старих людей, дітей і матерей негайно вилучували із загалу в'язнів, вели до будинку з написом купальня і там їх загазовували. Новоприбулий транспорт жидівок до Авшвіцу приневолювали писати до своїх рідних поштові картки такого змісту: "Нам тут живеться добре, ми працюємо і ждемо на ваш приїзд. "...

Черговий свідок др. Балаховський заявив, що в таборі Бухенвальд ведено "наукові" досліди над тифом, при чому "дослідними кріликами" були в більшості сов'єтські полонені. Від таких інекцій вмерло там від тифу 750 осіб.

Французький прокурор Дюбост заявив на основі зізнань свідків, що з 250 000 депортованих з Франції до Німеччини при житті залишилось тільки 35 000.

Після переслухання свідків, які доказували вину обвинувачених, виголосив представник французького обвинувачення Дюбост заключну

промову і зажадав кари смерти на підсудних. В цій промові Дюбост між іншим сказав: "Ми тут бачили чим може стати нарід, який погорджує чеснотами політичної свободи, громадянської рівности й братерства людей. Такий нарід забуває, що всі люди родяться рівні і мають однакові права, що основне завдання держави лежить у тому, щоб дбати про зберігання свободи духа й братньої солідарности у суспільних взаєминах та дбати про зберігання міжнародних інституцій. Цей /німецький/ нарід дозволив позбавити себе сумління і своєї душі. Тирани розбудили в нього найбільш примітивні пристрасті та вможливили виконування жахливих вчинків. ."

Все це свята правда, але чи зрозуміли глибокий сенс цих слів також большевицькі представники міжнародного трибуналу й обвинувачення? Очевидно, що зрозуміли, але тут за російським байкарем Криловим можна сказати: " А кіт Васька слухає моральних проповідей кухаря та їсть ..."

+ +

О.Б.

ЕСПАНСЬКІ РОЗМОВИ.

Про Еспанію пишеться та говориться в останньому часі дуже багато. Сама Москва та її приклонники в різних краях світа найрадше пішла б на Еспанію походом та знищила це "гніздо фашизму", щоб на цьому місці заложити твердо - після першої невдачі з 1936-1937 р. - комуністичний рай. А вже найменше, чого комуністичні круги вимагають - це зірвання дипломатичних зносин з урядом Ген.Франко та визнання республиканського еміграційного уряду. Французькі ліві круги вимогли навіть на французькому уряді, щоб він звернувся до Англії та Америки з пропозицією, зірвати дипломатичні зносини з урядом Ген.Франко. Тимчасом Англія заявила, що вона зовсім невдоволена урядом Ген.Франка, але не буде зривати з ним дипломатичних зносин, але англійська преса та радіо будуть давати еспанському народові до пізнання, що Англія невдоволена теперішним еспанським урядом та що еспанський нарід повинен цей режим усунути. Одним словом Англія хоче залишити еспанському народові свободу у полагоджуванні своїх внутрішних справ. Тимчасом Ген.Франко і сам чує, що його становище у світі дуже слабе і тому пробує розв'язати цю проблему так, щоб Еспанія без революції змінила свій режим. Тому з одної сторони "відфашистовує" Еспанію внутрішно, а з другої сторони веде переговори з претендентом до еспанського престолу Дон Жуаном, що досі жив у Швайцарії, а тепер переїхав до Португалії.

Деякі кореспонденти навіть говорять про особисту стрічу Франка з Дон Жуаном. Та Дон Жуан переговорює не тільки з Ген.Франком. Він веде розмови рівнож з еміграційним республиканським урядом, щоб і з цієї сторони бодай до певної міри одержати попертя. Що всяким познакам справа зміни режиму в Еспанії буде незабаром розв'язана, отже не так, якби собі цього бажали "московські демократи" - тобто на встановленні комуністичного режиму, але через створення уряду, що буде дійсним репрезентантом свобідного еспанського народу.

+ +

ШАНУЙ САМОСТІЙНИЦЬКІ ВИДАННЯ !

По перечитанні передай їх другому !

З хати до хати, з рук до рук !

-

О. Ю.

НА ЗЕМЛЯХ УКРАЇНИ.

Шляхом слави УПА.

Серед численних геройських подвигів відділів УПА окреме місце займають військові політично-пропагандивні рейди. Як виявилось, це одна із найкращих форм закріплювання національно-політичних ідей та розбудови революційно-повстанських баз.

За повідомленням з Краю - відділ УПА в силі півтора чоти під командуванням В. провів в днях 4.IX. - 7.XII. 1945.р. військовий пропагандивний рейд у трьох областях Правобережної України, провідавши 16 районів, а саме: в Кам'янець-Подільській області - Анно-піль, Березділв, Шепетівка, Межибож, Староконстантинів, Славута й Полонне; в Житомирській області - Баранівка, Харлевськ, Літин. Під-час рейду відділ звів два бої з енкаведистами. Перший коло с. Лісна, Улешівського району, другий більший в лісі коло с. Великі Маневичі, Грицівського р-ну. В обох боях відділ вийшов переможно, здобуваючи не лиш зброю, але й полонюючи 12 енкаведистів. По переслуханні 8-ох полонених відпущено на волю. У всіх місцевостях, кудов проходив відділ, населення стрічало прихильно бійців та дуже радо давало ім поміч та потрібні інформації. Населення наглядно переконувалося, що мимо сучасної позірної переваги большевизму в світі, існує ще інша сили, незалежна навіть від жодного політичного закордонного чинника, яка активно протистарляється большевизмові і здобуває успіхи.

На політичних мітінгах, скликуваних рейдуючим відділом, роз'ясновано населенню сучасне політичне положення, ідеї та політичну програму укр. визвольного руху. Дуже часто на присутніх українців, які досі звикли слухати й говорити лиш те, що дозволене і наперід подане большевицькою партією, слова промовців УПА, а ще більше самостійницька література, робили прямо гіпнотизуюче враження.

Коли порівняти поставу українського населення в сучасний мент із попереднім, то треба ствердити, що сьогодні , стрічаючись із відділами УПА вже не вперше, населення вже не лиш голосно висказує своє невдоволення з існуючого сталінського режиму, але й часто а - ктивно помагає бійцям, так, як це було в бою під с. Лісна. Місцеві орг клітини в розмовах з відділами висловлювали свою радість, що рейдуючі відділи УПА додають їм сили та віри в перемогу, а на загал від років стероризованого населення впливають так, що він щораз частіше й виразніше починає протиставлятися большевицькому режимові. В случаї бойкоту заряджень ком-партійних органів. Большевики цей стан наразі толерують, бо при спробах ліквідувати "непокірливе населення" стаціонуючі чи демобілізовані червоноармійці ставали в обороні населення.

Солідарнісмь із УПАрмією.

Большевицька преса раз-у-раз із запеклою заїлістю накидається на УПАрмію, обкидуючи її болотом закидів бандитизму, фашизму, гі - тлерівського вислужництва. Це й не дивниця, коли зважити, що УПА , як збройне рамя великої української революції, своїми прогресивними ідеями створює для сучасного большевицького режиму загрозу, в якій Кремль бачить свій кінець. Сьогодні замало вже є вжити проти УПА озброєних військ НКВД, бо здійснюються слова одного майора ЧА: " ... бандерівці мають таку зброю, якої не має жодна армія. Це їх клич - свобода народам і людині ! "

І ця зброя перемагає.

За повідомленнями з Краю, у місяці вересні 1945.р., цілий перемиський гарнізон польського війська відмовився брати участь у

поборюванні українських повстанців і треба було большевикам стягати військо аж з Кракова.

З кінцем листопада 1945 .р. почались нові акції большевиків проти відділів УПА. Кинута до боротьби з УПА, Армія 4-го Українського фронту ЧА вповні відмовилась вести цю боротьбу і командування мусіло перекинути її мабуть на далекий схід.

Назагал червоноармійці, а головно українці, голосно заявляють, що вони є тої самої думки, що й УПА, та що готові кожної хвилини виступити проти ненависного режиму, як тільки буде для цього відповідний момент. Дуже часто можна занотувати випадки, коли червоноармійці чинно виявляли свою ворожість супроти НКВД. Коли напр. в одному селі в Добромильщині большевики хотіли заложити колгосп, то червоноармійці, що стояли там постоєм, виступили на мітінгу гостро проти колгоспів, заявляючи,що вони на то не воювали та здобували Берлін, щоб колгоспи заводити". Між присутніми большевицькими пропагандистами та енкаведистами з одної сторони, а червоноармійцями з другої - дійшло до сварки й остаточно червоноармійці, побивши кількох большевиків, розігнали мітінг. Знову в іншому селі / Кам'янець-Подільська область/, куди приїхало НКВД, щоб арештувати священника, червоноармійці сильно збили енкаведистів та вигнали їх з села. Коли втікаючі енкаведисти попали в руки загону УПА в недалекому лісі і він їх "злі - квідував", то червоноармійці голосно з того приводу виявляли свою радість, мовляв, так їм треба "с...ним синам".

На захід від лінії Керзона

Акція переселювання українців з поза лінії Керзона " на Україну" не стратила ще й досі своєї актуальности. Український селянин, робітник чи інтелігент за сильно прив'язаний до свойого місця замешкання, щоб добровільно покидати свої землі, тим більше, що ціла переселенча акція не відбувається в інтересах ні українського, ні польського народів. Ця імпреза - це новий жорстокий засіб большевизму відірвати українське населення від рідної землі та розкинути його по цілому великому СССР, щоб тим чином зменшити силу самостійницьких стремлінь українського народу.

Українське населення, яке зверталося до українських самостійницьких кругів за порадою, дістало вказівки:

..." Українці Холмщини й Підляшша, Грубешівщини й Надсяння! Ні крок не поступайтеся із землі наших предків. Не залишемо рідних верхів дорогої Лемківщини, не покинемо могил батьків наших! Рішучою і непохитною боротьбою відповімо московсько-большевицьким верховодам і іхнім мізерним люблинським агентам на безправні торги українськими землями".

/ Краєве видання "За Українську Державу" ч.5./

З польської самостійницької сторони ставлення до переселенчої акції є подібне. Між іншим у вересні м.р. на українських теренах під Польщею появилась летючка АК польською мовою слідуючого змісту: ..." Українці, не переселюйтеся добровільно. Енкаведівський польський уряд хоче з вас зробити жебраків..."

Щоб витворити собі бодай приблизно образ, як фактично виглядає "добровільне" переселення, подаємо кілька фрагментів із краєвої дійсности за УПС ч. 1. /Українська Пресова Служба/ та вістками з Краю.

Від 12-го XI. до 20.XI.45. тривала переселенча акція в Аксманичах, Берендьовичах, Клоковичах, Молодовичах і Комарничанах повіт Перемишль. Найбільше знущалися поляки над українським населенням в Берендьовичах, яке не хотіло добровільно виїзджати. Тих що опиралися, В.П. / Військо Польське/ гнало до Корманич, і там тримало

їх у пивницях так довго, доки ті зголоднілі і перетомлені та побиті не погодились підписати заяви на виїзд. Підчас цього як населення Берендьовича і Аксманич сиділо в корманицьких пивницях, В П спільно з польськими переселенцями зі Сходу, які осілись в Пикуличах, грабували іхне майно. Випущене з корманицьких пивниць українське населення розбіглось зараз по дооколичних селах, рятуючись в той спосіб від виїзду. Населення інших згаданих сіл, побачивши, що діється в Берендьовичах частинно виїхало. На місцях залишилось: в Клокоаичах - 30 українських родин, в Молодовичах 70 укр. родин, Аксманичах - 70 укр. родин, Берендьовичах - 25 родин, Сільцях - 18 родин. З Конющі виїхало всього дві українські родини. З причини переселення населення не мало змоги викінчити осінних робіт і сьогодні матеріяльно є майже в повні знищене.

24-го XI.45. розбило В.П. в Пралкіацях церкву. Поломили вівтар, спалили кивот, розібрали і спалили дзвіницю. З церкви зроблено магазин. Польське населення сильно не вдоволене і каже, що гірших бандитів як В.П. немає.

Дня -".XI.45. о год. 6-тій рано приїхало В.П. в село Мхаву. Зразу обскочили село. Частина війська остала на стійках, а решта ввійшла в село. Зараз почали виганяти людей з хат. Давали по 20 хвилин до спакування. Самі кинулися грабувати . Зрабували 8 коров, 6 свиней, 5 коней, 30 метрів збіжжя та багато одягу. Рабували майже в кожній хаті, як в українців, так і в поляків. Декотрих поляків /солтиса, його заступника, агронома/ побили за те, що переховували українців. В кожній хаті робили ревізію. Розбивали печі, начиння, забирали одяг, годинники, взуття, розкидуючи в хатах усе, як ліжка, столи, шафи, збіжжя. Знущалися над населенням, побили 4 українські жінки та 5 мужчин. Десять вояків В.П. удалися зі зрабованим майном в сторону Кальниці. По дорозі розбили їх українські повстанці, і вони, покинувши зрабоване добро, втекли назад до Мхави. Під селом стрінули трьох мужчин із сіл Кільчави та Кальниці; Зловили їх та розстріляли, мовляв - "вони бандерівці". Того самого дня арештовано ще 29 людей та відвезено до Балигорода. Із арештованих - 23 особи вернулися.

/УПС / - ті села, що іхні мешканці були змушені під пресією залишити, УПА звичайно палить, не чіпаючи при тому поляків. Напр. в вересні 45. р. озброєні відділи УПА ввійшли вечером до села Мацьковичі/пов. Перемишль/, яке вже давніше було виселене. Віддана сальва стрілів викликала в селі такий переполох, що місцева міліція не встіла навіть вхопити за зброю. Бійці УПА заявили мешканцям / полякам/, що нікому нічого не станеться, що відділ УПА прийшов тільки для того, щоб спалити хати, де жили їхні діди й прадіди. Після цього боєвики помогли винести полякам з хат їхне добро й хати підпалили. Поляки були здивовані коректним захованням бійців і мали нагоду ще раз переконатися, що УПА не виступає проти польського населення, тільки бореться з НКВД, а вістки, що "бандерівці" мовляв мордують невинних дітей, це брехлива большевицька пропаганда. Події в Мацьковичах стали навіть предметом дискусій на районній нараді війтів. Одні обороняли УПА, кажучи, що це лицарі, інші знова, що це - бандити.- Дискусія перейшла в сварку, а опісля в отверту бійку.

Своїм поступованням з'єднала собі УПА в Польщі прихильників польського населення, так, що населення не інакше іх називає, як правдивими лицарями проти зненавидженого терору НКВД.

На маргінесі оцих вісток цікавими являються офіційні повідомлення, як ось: " За повідомленнями Ройтера - прем'єр польського уряду Осубка-Моравські на питання одного із послів, як представляється переселенча акція, відповів: "Переселенчу акцію виконано тільки в 40 %, бо українські націоналістичні банди активно протиставляються виміні населення між Польщею і СССР. Польський уряд поборює українські банди, за 1945. рік знищено 28 загонів УПА, вбито 984 вояків, а 3000 взято до полону"... Знова ж у

другій промові Осубка-Моравскі обговорюючи справу переселення сказав;... " В боях з бандами органи "міліції обивательскої" понесли в 1945.р. такі жертви : 1 411 убитих мхліціонерів, 1 410 ранених і 940 полонених бандами"./ Експозе на 9-ій сесії Крайової Ради Народової./

Коли приглянемося оцим вісткам з Краю, то мусимо ствердити, що мимо того, що в світі існує мир, Україна цього не відчуває. На Україні йде дальше боротьба . Український нарід не лиш обороняє свої життєві інтереси, яких ніодин культурний нарід не може йому заперечити, але у своїому передовсім ідейному наступі здобуває чимраз кращі позиції.

- - - - -oooo0oooo - - - - -

К О Р О Т К І В І С Т К И .

П р о м о в а М о л о т о в а .

З нагоди передвиборчого зібрання в Москві виголосив Молотов 6-го лютого ц.р. промову, в якій торкнувся і політичних преблем. У своїй промові сказав він м.ін. :"СССР потребує мира і то тривкого на це, щоб відбудувати знищену війною країну та піднести своє господарство до того ступня, щоб воно перевищало господарства капіталістичних країн. СССР скріпив себе внутрішно у останній війні й здобув собі побідою над Німеччиною та Японією визначене місце між народами світа. Хоч СССР бажає тривкого миру, одначе буде дальше дбати про вишкіл і озброєння та вивінування своєї армії, щоб вдержати збройне поготів'я. Якщо дехто думає, що в СССР може перейти влада від комуністичної партії до кого іншого, то це залишиться його несповненим бажанням. Так само помиляється той,хто мріє чи говорить про третю світову війну. СССР не переживає під цю пору таких кріз, які переживають інші держави й не матиме їх ніколи, так, як не має і не матиме безробіття..."

Коротко кажучи свобода й демократія, але під демократичною ... диктатурою комуністичної партії і дальше визискування громадян СССР.

У г о д а з І н д о н е з і є ю .

Голяндський уряд виготовив проект угоди з Індонезією. Вона дістає самостійність в рямцях голяндської спільноти народів. Голову індонезійської держави затверджує голяндська корона. Переговори в тій справі ведуться в Батавії за посередництвом Англії.

Р е в і з і ї в т а б о р а х .

Лондонське радіо прдає, що американська військова поліція перевела ревізії в польському та югослав'янському таборах в Міхені /Баварія/. Відкрито зброю та багато матеріялів, що вказують на існування польської та югослав'янської роялістичної підпольних організацій . На основі знайдених матеріялів вдалося ті організації "зліквідувати".

А р м і я А н д е р с а .

Міністер війни Англії Льоссон заявив, що польська армія Андерса / II. корпус/ числить 107 000 чоловік. Уряд студіює ту справу і в найближчому часі винесе рішення.

Це була відповідь в парляменті на закид посла Ріда, мовляв та армія непотрібна і коштує лише Англію денно 2 мільони фунтів.

Гітлерівці в Ерлянгені.

/Мюнхен/. Підчас промови пастора Немеллера до студентів університету в Ерлянгені, в якій цей відомий ворог гітлеризму і довголітній в'язень конц-таборів вказав на співвину всього німецького народу в злочинних діях гітлерівського режиму, присутні німецькі студенти влаштували демонстрацію з вигуками й галасом. Крім того на чорній листі університету вивішено листівку проти Немеллера, яка, як повідомив ректор університету, походить з мілітаристичних і націстівських кіл студенства.

СССР мав стати четвертим членом Осі.

/УПС/Японський князь Каное подав у документі, виготовленім перед своїй самогубством, що Сов'єтський Союз згодився під кінець 1940.р. приєднатися до "Держав Осі". Вже навіть був докладно обговорив план поділу світу між Сов'єтським Союзом, Німеччиною, Японією та Італією. Згідно з тим планом Індія та Іран мали стати "майбутньою сферою впливів" - СССР. Японія мала одержати тихоокеанські простори, Німеччини - Середню та Полудневу Африку, а Італія північно-африканські простори. Цього плану не вдалося виконати тільки тому, що Німеччина не хотіла поробити деяких уступок Сов'єтам на Балканах та взагалі уявляла собі, що їй вдасться впродовж двох-трьох місяців підбити теж Сов'єтський Союз.

Як виходить з цього документу тільки "берлінська зрадницька політика могутності" довела до сов'єтсько-німецької війни й до того, що Сов'єтський Союз нагло з кандидата в члени фашистівських "держав осі" став хоч-не-хоч союзником аліянтів, оборонцем і захисником "демократії".

Теж добровільна репатріяція.

/ УПС/ Ульм. В міцевості Унтерромбах біля Аллен /Баварія/ американці сформували з українських ДП курінь для сторожевої служби в таборі німецьких полонених. Курінь мав чисто український характер. Команда польських частин при американській окупаційній армії зацікавилася тим курінем та хотіла замінити його на польську військову частину. З тією ціллю прислала своїх старшин поляків. Курінь, бажаючи зберегти своє національне українське обличчя не погодився прийняти тих старшин. В наслідок підривної роботи тих польських старшин, американська військова влада розв'язала український курінь, а 12 поляків з того куріня насильно вислано до СССР.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляємо, що збірка на фонд Української Повстанської Армії /УПА/, яка провадилась у м-ці січні - вже закінчена.

Дякуємо за жертвенність українського населення на еміграції, яке тим чином доказало, що розуміє вагу боротьби, яка проходить на рідних землях України і з нею солідаризується.

З хвилиною, коли одержимо потвердження переказаної Головному Командувачі УПА-рмії суми, повідомимо про це жертводавців на сторінках самостійницьких видань.

Рівночасно повідомляємо, що в найближчому часі поновної збірки на цілі УПА не буде й тому остерігаємо перед різними спекулянтами, які збірали б на повищі цілі.

Слава Україні!

Тереновий Провід ОУН.

Постій, 5.II.46.